

er de dygtige, er de bedst bemidlede. De, der har brug for et samarbejde i tryghed og et beskæftigelsesfremskridt, jamen det er dem, der ikke bare får tingene forærende, det er dem, der ikke kan alle de sprog, som vi andre kan, det er dem, der ikke har alle de gode uddannelser.

Det, jeg taler om, er at skabe den bedste beskyttelse af Danmarks fremtid.

Holger K. Nielsen (SF):

De eksperter, vi taler om her, er det jo ikke Det Ny Notat eller EU-modstander-aviser der har draget frem, det er jo partipolitisk uafhængige aviser, journalister, som, så vidt jeg ved, kraftigt er tilhængere af det her projekt, men som føler, at vi skal have alle aspekter med i debatten. De har så spurgt nogle udenlandske bankeksperter, hvad der vil ske, og disse svarer så, at det godt kan være, at der vil ske en mindre rentestigning omkring et dansk nej, men det vil hurtigt falde på plads igen, sådan som vi har set det tidligere.

Hvorfor dog ikke indrømme, at spørgsmålet om renten er meget mere usikkert end som så? Hvorfor ikke indrømme, at man tog fundamentalt fejl i 1992, da man sagde det samme, for renten steg ikke den 3. juni 1992? Hvorfor ikke indrømme, at man hver gang har taget fejl omkring de her ting, og så sige til befolkningen: I skal træffe det her valg ikke ud fra at det vil blive økonomisk ragnarok, hvis det bliver et nej, men ud fra, hvordan I vil have at Europa ser ud, hvordan I vil have at Danmark skal placeres i det europæiske samarbejde?

Så siger statsministeren, at hvis vi siger nej, vil de andre lande bare trække på skulderen. Jamen vil statsministeren ikke give mig ret i, at et dansk nej efter al sandsynlighed vil få virkning på debatten i Sverige, på debatten i Storbritannien, således at et dansk nej efter al sandsynlighed vil medføre, at også svenskerne og briterne står uden for ØMU'en?

Villy Søvndal (SF):

Tak til statsministeren for tilståelsen, at man vælger sig de eksperter, man tror på, og at man både i udlandet og i indlandet kan finde eksperter, bankøkonomer og økonomer i Danmark, der synes, det her er et højest risikabelt foretagende og advarer imod det. Jeg medgiver gerne, at man også kan finde nogle, der taler for, men situationen er så, at eksperterne er delt, og så er man jo tilbage dér, hvor man må vælge mellem, hvilke argumenter man tror på.

Det afgørende bliver vel så, hvad man lægger vægt på. Hvis man lægger vægt på, som statsministeren gjorde, udvidelsesargumentet, vil statsministeren så ikke godt forklare mig, at hvis man integrerer så meget i dybden og stiller så strenge økonomiske krav, som ØMU'en gør, gør man det så lettere for lande med svage økonomier at komme indenfor? Det kan jeg simpelt hen ikke forstå. Det er det ene.

Det andet, som bekymrer mig dybt, er hele diskussionen om velfærdssamfundet, hele den diskussion, der hedder, at det mest skattefinansierede velfærdssystem i Europa også er det, der får de største problemer, hvis konsekvensen bliver, at man forsøger at lægge systemerne tæt op til hinanden. Det synes jeg umiddelbart er indlysende logik.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er statsministeren, der skræmsikkert siger, at vi får en rentestigning, hvis der bliver stemt nej den 28. september. Så kommer nogle af de folk, der rent faktisk vil skulle være med til at iværksætte sådan en valutaspekulation, som vil medføre rentestigningen, og siger: Nej, der vil ikke ske noget synderligt med dansk økonomi. Efter en kort periode kan vi være nogenlunde sikre på, at tingene er i deres fornuftige leje, ligesom de er i dag. Så svarer statsministeren: Jamen der er jo altid nogle eksperter, der siger det modsatte af nogle andre, og derfor tager vi dem, vi tror på, og vi tror da på, at der kommer en rentestigning.

Altså det udsagn er jo i sig selv med til at forsøge at få fremmet en rentestigning efter et nej. Kan statsministeren ikke forstå, at det, statsministeren står og siger, jo i sig selv er med til at fremme en situation, hvor der kommer en rentestigning?

Derfor er vi så tilbage ved det spørgsmål, jeg har stillet fire gange nu under denne spørgetid, men ikke fået svar på og nu stiller én gang til: Kan statsministeren pege på nogen ting ved den førte økonomiske politik eller ved dansk økonomi i øvrigt, som skulle begrunde, at der bliver valutaspekulation og der bliver en rentestigning? Er dansk økonomi ikke netop inde i så sund en gænge ifølge statsministeren selv, at der ikke vil være behov for det, og hvis der så kommer det, jamen så er det med det af finansministeren tidligere brugte udtryk på grund af de hysteriske kællinger på Børsen?